

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski”, Kraków, Wielkopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 243.

Kraków, wtorek 17 października 1944

Nie zamówione przez redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu porta zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z dołączeniem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Ważne wydarzenia wojenne na Dalekim Wschodzie.

Wielkie zwycięstwo Japonii na wodach w rejonie na wschód od Formozy.

Rozbita flota amerykańska w ucieczce na wschód.

Tokio, 16 października. Poczawszy od czwartku rano szaleje na wodach na wschód od Formozy największa bitwa powietrzno-morska od początku wojny na Dalekim Wschodzie.

Rozpoczęły ją silne naloty 1100 samolotów amerykańskich przeciwko rozmaitym miejscowościom na Formozie, a zwłaszcza przeciwko miastu Okayama, uważanemu po stronie amerykańskiej za cel, który opłaca się najlepiej atakować z powietrza w rejonie wojennym Dalekiego Wschodu — wyłaczając sam japoński kraj macierzysty. W atakach, dokonanych ubiegłej soboty przedpołudniem przez 450 bombowców, wzięły udział nie tylko samoloty startujące z lotniskowców, ale również nowoczesne wielkie bombowce, zwane przez Amerykanów „supertwierdzami”. Startowały one z baz chińskich. Sprawozdania japońskie oświadczają, że powstały szkody w obiektach ziemnych i okrętach oraz że lotnictwo japońskie doznało strat w samolotach.

Aż do soboty lotnictwo japońskie, stacjonowane na Formozie, zatopilo 5 lotniskowców, 5 okrętów wojennych nieznanego typu i 2 kontrotorpedowce. Uszkodziło bardzo ciężko jeden lotniskowiec i jeden okręt wojenny nieznanego typu.

Wyniki te osiągnęły m. in. — jak podkreśla się szczególnie ze strony japońskiej — samoloty lotnictwa armii japońskiej, a mianowicie samoloty torpedowe, które uchyliły dotychczas za specjalną broń marnarki. Pomimo złej pogody i gwałtownego ognia artylerii przeciwlotniczej piloci japońscy rzucali się raz za razem na przeciwnika i należy przyjąć, że atakowali oni tak długo okręty nieprzyjacielskie, dopóki nie uległy zniszczeniu, bądź też nie zawróciły.

Atak na Formozę poprzedził we wtorek nalot bombowy, dokonany w 4-ch falach przez 400 samolotów amerykańskich na wyspy archipelagu Riū-Kiu: Okinawa, Miyako i Amami, przyczem również wyrządono szkody w obiektach ziemnych i na okrętach. Była to pierwsza operacja amerykańska, skierowana przeciwko wyspom Riū-Kiu. Dokonała jej formacja lotniskowców trzeciej floty admirała Halsey'a i zsynchronizowano ją bezwzględnie z następnymi atakami na Formozę. **Charakterystycznym jest, że naloty amerykańskie na wielką skalę nastąpiły w parę dni po zajęciu przez Japończyków chińskiego portu Fuczau, oddzielonego od Formozy stosunkowo wąską cieśniną szerokości około 200 km.**

Posiadanie tego miasta ma wielkie znaczenie dla Japończyków zarówno pod względem wojskowym jak i gospodarczym. Fuczau, położone w pół drogi pomiędzy Hongkongiem a Szaughajem, jest drugim największym portem w południowych Chinach. Oprócz znacznej liczby dogodnych obiektów wojskowych znajduje się tam również stocznia.

Ciężkie straty amerykańskiej floty na Pacyfiku.

Główna Kwatera Cesarska zakomunikowała w niedzielę w drodze doniesienia nadzwyczajnego:

„Eskadra nieprzyjacielska na wodach w rejonie na wschód od Tajwanu rzuciła się w dniu 14 października do ucieczki w kierunku wschodnim. Japońskie siły zbrojne prowadzą obecnie powtarzane gwałtowne ataki na nieprzyjaciela, a uzyskane przez nie wyniki, stale wzrastają.

Wyniki łącznie z uprzednio już zakomunikowanymi są następujące:

Zatopiono siedem lotniskowców, jeden kontrotorpedowiec. W międzyczasie stwierdzono, że trzy okręty wojenne, co do których zaraportowano narazie, że należa do nieustalonej jeszcze kategorii, zidentyfikowano jako lotniskowce. Ciężko uszkodzono: dwa lotniskowce, jeden okręt liniowy, jeden kładownik i jedenaście okrętów wojennych, których nie zdołano bliżej zidentyfikować.”

*

Jak oświadczają miarodajne koła marynarki japońskiej, Naczelne Dowództwo Marynarki w momencie, kiedy okręty amerykańskie zawróciły do ucieczki, by ująć przed atakami lotnictwa japońskiego, wydało rozkaz zaopatrzony w bliżej nie ujawnioną datę, aby marynarka z pełną siłą wystąpiła na plac boju. Japońska marynarka, która

od dawna oczekiwała już na rozkaz do akcji, znajduje się w drodze na teren walk pod Tajwan i rozpoczęła już pościgi za flotą amerykańską.

Chodzi o zniszczenie floty amerykańskiej.

Tokio, 16 października. B. naczelny dowódca zjednoczonej japońskiej floty cesarskiej, a obecnym generałem gubernator Formozy, admirał Hasegawa, oświadczył na temat operacji pod Formozą, że chodzi teraz już nie tylko o obronę przed amerykańskimi atakami, ale również o zniszczenie floty amerykańskiej, skoncentrowanej pod Formozą.

Niesłychane napięcie w Japonii.

Tokio, 16 października. „Wielka bitwa pod Formozą” utrzymuje wszystkich Japończyków w napięciu poprostu bez tchu.

Nie można jeszcze uzyskać ostatecznego przeglądu wypadków. **Sprawozdania frontowe podają, że Amerykanie stracili łącznie 14 lotniskowców i że jeden okręt liniowy został zatopiony.** Wobec tego, że oświadczenia cesarskiej kwatery głównej publikowane są zawsze z jak największą wstrzeźliwością, należy przyjąć — jak podkreśla się w Tokio — że **cyfry strat przeciwnika będą jeszcze wyższe.** Amerykanie stracili prawdopodobnie większą część lotniskowców, z których startowały samoloty, atakujące wyspę Formozę.

Już o wiele słabszy nalot sobotni wykazuje, że siły przeciwnika uległy poważnemu zdziesiątkowaniu. **Sukces Japończyków należy tem wyżej cenić, jak zaznacza się tutaj, albowiem osiągnęli go przedewszystkiem samoloty. Flota japońska zachowała w każdym razie nadal swą pełną siłę.** Pierwszy atak na prawdziwą wewnętrzną linię obronną Japonii został odparty wśród licznych strat przeciwnika.

Tokio, 16 października. Cała prasa japońska przeżyta jest wydarzeniami na wodach

Japonia oszczędzała swą flotę na decydujący moment.

Tokio, 16 października. Wielka bitwa morsko-powietrzna pod Formozą przeobraziła się w międzyczasie — według najnowszych raportów z frontu japońskiego — w bitwę pościgową Japończyków, prowadzoną przeciwko uciekającej eskadrze amerykańskiej.

Jak donoszą, połączyły się nie tylko samoloty torpedowe i bombowe, ale również jednostki marynarki, by ciężko pobitego już przeciwnika, ostatecznie zniszczyć. W Tokio z wielkiem zainteresowaniem śledzi się akcje floty japońskiej, która siły swe oszczędzała do nadziei na prawdziwie decydujący moment, nie rozpraszając ich przy pojedynczych przedsięwzięciach.

pod Formozą. W calostronnicowych tytułach wskazuje się na to, że zmuszono do ucieczki nieprzyjacielską eskadę. Podkreśla się następnie, że nie zakończona jeszcze bitwa rozwija się prawdopodobnie do jednej z najbardziej rozstrzygających obecną wojny. „Mainichi Szimbun” przypuszcza, że Amerykanie ponieśli ogromne straty.

Prasa japońska o sukcesach lotnictwa.

Tokio, 16 października. Dzienniki tokijskie obszernie omawiają sukcesy odniesione przez lotnictwo japońskie.

Wszystkie pisma zgodne są co do tego, że obecne walki rozgrywają się wśród całkiem odmiennych warunków, niż dawne walki naprzekład pod wypłami Mariańskimi. Jednocześnie podkreślają dzienniki japońskie, że walki te mają dla Japończyków bardzo pomyslny przebieg.

„Asahi Szimbun” pisze, że nieprzyjaciel obecnie wtargnął bezpośrednio w zasięg potężnej floty japońskiej, tak że Japończycy mieli możność wyzyskać sytuację i przy użyciu wszystkich sił przejść do potężnej ofensywy.

Regent Horthy postanowił wycofać Węgry z wojny.

Berlin stwierdza dwulicową grę wobec Niemiec.

Berlin, 16 października. W poniedziałek w godzinach porannych niemieckie biuro informacyjne opublikowało tekst urzędowego oświadczenia Rządu Rzeszy, z którego wynika co następuje:

Regent Węgier Mikolaj Horthy wygłosił przez radio węgierskie przemówienie, w którym stwierdził, że zwrócił się do Unji Sowieckiej z prośbą o zawarcie zawieszenia broni. **Krok swój dokonany bez zapytania się ani parlamentu, ani narodu węgierskiego, regent umotywował stwierdzeniem, jakoby Węgry były wciągnięte pod przymusem do wojny przeciw aliantom.** W czasie odnośnych wywodów regent Horthy podniósł szereg dalszych zarzutów pod adresem niemieckim, ażeby w ten sposób usprawiedliwić swoje postępowanie.

Wobec treści przemówienia radiowego regenta Horthy'ego, które miarodajne koła niemieckie uważają jako zakłamane i niezgodne z honorem każdego przyzwyczajonego Węgra, **rząd Rzeszy wydał urzędowo oświadczenie, stwierdzające, że Węgry przystąpiły do wojny z własnej inicjatywy i woli. Na osobiste życzenie samego regenta Horthy'ego.** Powołując się na wyraźne polecenie regenta węgierskiego, poseł węgierski w Berlinie prosił swego czasu rząd Rzeszy o to, aby zezwolił Węgom jako pierwszemu państwu na przystąpienie do sojuszu z Paktem Trzech i na zawarcie temsamem nierozdzielnej wspólnoty politycznej i wojskowej z Niemcami.

W związku z tem urzędowe oświadczenie rządu Rzeszy podkreśla fakt, że **o przystąpieniu Węgier do wojny z bolszewikami dowiedziano się w Berlinie dopiero po zaistnieniu faktycznego stanu wojennego pomiędzy temi dwoma państwami.**

Odnosnie do polityki sojuszniczej prowadzonej przez regenta Węgier w stosunku do Niemiec, urzędowe oświadczenie Rządu Rzeszy stwierdza, że Horthy wybrał taką właśnie drogę polityczną, ponieważ był głęboko przekonany o tem, że w ten sposób narzeczcie uda się zrealizowanie węgierskich ambicji terytorjalnych. **Wyłącznie ofiarną walką i krwią żołnierza niemieckiego oraz wielkodusznością i wiernością Niemiec udało się Węgom w ciągu trzech lat zasпоkoić niemal bez wyjątku wszelkie swe narodowe i terytorjalne aspiracje.**

Mimo to jednak regent Horthy nie był zadowolony ze zdobyczy terytorjalnych osiągniętych jedynie przy pomocy realnego poparcia niemieckiego, lecz wprost przeciwnie wysuwał wciąż to nowe żądania. — Tak np. w czasie wojny Horthy wielokrotnie starał się wszelkimi środkami uzyskać zgodę rządu Rzeszy na wypowiedzenie wojny Rumunii. Od wiosny 1942 roku, a mianowicie od chwili, kiedy Horthy powierzył utworzenie nowego rządu węgierskiego premierowi Kallay'owi, miarodajne czynniki węgierskie przeprowadziły zasadniczą zmianę orientacji politycznej. Zapewniają z jednej strony Rzeszę przy każdej

Gen. marszałek polny Rommel zmarł.

Berlin, 16 października. Jak donosi Niemieckie Biuro Informacyjne, **generałny marszałek polny Rommel zmarł wskutek obrażeń, odniesionych w swolm czasie wskutek katastrofy samochodowej w północnej Francji.**

Dementi portugalskie.

Lizbona, 16 października. Dziennik portugalski „A Voz” publikuje doniesienie poselstwa francuskiego w Lizbonie, według którego była królowa portugalska Amalija przebywa w pałacu swym w Wersalu, którego nie opuściła i że znajduje się ona w doskonałym stanie zdrowia. Temsamem pisze dziennik wspomniany, zdemaskowaniu ulega ówczesne fałszywe doniesienie propagandy anglo-saskiej, według którego Amalija przeniesiona została rzekomo do Niemiec.

okazji o wierności sojuszniczej Węgier, ówczesny premier węgierski starał się w rzeczywistości zdystansować się od Niemiec. **Od tego czasu datują się próby nawiązania tajnego kontaktu wysoko postawionych osobistości węgierskich z bolszewikami i aliantami.** W związku z tem rząd węgierski uczynił wszystko, ażeby sabotować wysiłki wojenne Węgier.

W chwili kiedy okazało się, że wszelkie ostrzeżenia Rządu Rzeszy nie odniosły skutku i kiedy skupiły się dokumenty dowodzące niewąwaj podstawy rządu Kallay, regent Horthy został zaproszony przez Hitlera do miejscowości Klossheim. Miało to miejsce w marcu 1944 r., a więc w okresie, kiedy uwidocznilo się już zagrożenie Węgier od wschodu. Na podstawie jednoznaczniego dokumentarnego materiału dowodowego stwierdzającego, że rząd Horthy'ego już wkroczył wówczas na drogę bezpośrednich pertraktacji ze wspólnymi wrogami Niemiec i Węgier, doszło wówczas do jasnego porozumienia. **Przewidywało ono zastąpienie rządu Kallay'a gabinetem kierującym się lojalną postawą wobec Niemiec.**

Mimo szczerych chęci nowego premiera węgierskiego Sztolaj'ego i jego rządu — tak stwierdza dalej urzędowe oświadczenie rządu Rzeszy — już wkrótce potem regent Horthy oraz otaczającego go grono osób o ujemnych walorach charakteru **przystąpili do przemyślanego sabotowania wszelkich kroków tego nowego rządu węgierskiego, kospirując równocześnie w formie coraz bardziej otwartej z wspólnymi wrogami Niemiec i Węgier.** Zwrócono kilkakrotnie uwagę regenta na tego rodzaju machinacje, przyczem okazało się jednak, że wszystkie tei konspiracji z wrogiem zbiegały się w rękach samego Horthy'ego. **Wystosowując pod adresem bolszewików prośby o zawieszenie broni zdemaskował się obecnie regent Horthy i przyznał się otwarcie do popełnienia zdrady wobec sojusznika niemieckiego.**

Zdrada ta jest równoznaczna z gotowością Horthy'ego do kapitulacji oraz do popełnienia na własnym narodzie strasznej zbrodni, a mianowicie wydania go na łup bolszewizmu, to pomimo, że wiedział jaki los spotkał niedawno sąsiednie państwo Węgier. Co do swej własnej osoby regent Horthy nie jest jednak gotów podzielić losu swego narodu, ludzkie są nadzieje, że za pomocą gwarantującej Anglików i Amerykanów uda mu się zabezpieczyć regencję dla wnuka.

Na wypadek, gdyby się nie miała udać tego rodzaju perfidna gra, **regent Horthy już od dłuższego czasu czynił wszelkie konieczne kroki, ażeby uratować siebie samego oraz najbliższą rodzinę za granicą pewnego neutralnego kraju.**

Urzędowe oświadczenie rządu Rzeszy kończy się słowami:

„Tchórzostwem tem i niecną zdradą kończy się powien rozdział stosunków niemiecko-węgierskich, który rozwijał się w ciągu ostatnich lat nie mając nie wspólnego z tradycyjną przyjaźnią pomiędzy obu narodami. Rząd Rzeszy świadom jest tego, że Węgry, w istotnym tego słowa znaczeniu narodowe, traktują zdrajeów z pogardą i że w obecnej godzinie wielkiego niebezpieczeństwa **narod węgierski i Jego armja Honwedów gotowi są do kontynuowania walki przy boku Niemiec dopóki cały kraj węgierski nie będzie ostatecznie oswohodzony, dopóki przyszłość narodu węgierskiego nie będzie całkiem zabezpieczona.**”

Sowieckie próby przełamania spetry na niczem.

Łodzie podwodne zatopiły trzy okręty o pojemności 17.000 brt, oraz sześć konrtorpedowców i jednostek konwojujących. Na północny-wschód od Akwizgranu rozbito alianckie ataki. — Londyn znów pod ogniem broni „V 1“. — Południowa Grecja opróżniona przez wojska niemieckie. — Zestrzelono 50 nieprzyjacielskich samolotów.

Berlin, 15 października. Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Głównej Kwatery Führera w dniu 14 października 1944 r.:

Na przesmyku lądowym wiodącym na wyspę Południowy Everland odparto silne, płciąkretne powtarzane ataki nieprzyjacielskie. W walkach pozycyjnych wokół Akwizgranu Amerykanie mimo silnych ataków pancernych prowadzonych przeciwko oporowi stawianemu przez naszych dzielnych grenadierów, uzyskali tylko nieznaczne postępy. Zato spustoszyli oni najcięższymi bombami i granatami to stare miasto cesarskie także poza obrębem naszych pozycji. Na północnym krańcu miasta, na zachód od Stolberg i na terenie tawaru Rotgen rozbito klika ataków nieprzyjacielskich.

Na południowy-wschód od Remiremont Amerykanie na szerokim froncie znów przystąpili do silnych ataków. W miejscach kilku włamania toczą się jeszcze walki.

Szybkie formacje lotnictwa bojowego i bliskiego wsparcia operującego nocą z dobrą skutecznością zaatakowały w nocy ubiegłej ośrodki dowodzone przeciwników.

Nasze punkty oparcia nad wybrzeżem zaporotowały o silnym ogniu artyleryjskim na Dunkierkę i bezskutecznych atakach nieprzyjacielskich pod Lorient.

Londyn znów znajdował się pod ogniem broni „V 1“.

W rejonie bojowym na południe od Bolonji armia amerykańska atakuje energicznie w dalszym ciągu. Po zmiennych walkach nieprzyjacielowi udało się posunąć nieco do przodu w rejonie na południe od Vergate i zająć pewne wzgórze. Na wschód od drogi Bologna-Florence nasi grenadierzy po uporczywej walce powstrzymali atakujące formacje amerykańskie. Na froncie adriatyckim odparto ataki brytyjskie, nieznaczne włamania o charakterze lokalnym zaręglowano.

Przemysłowy przemysł wojenny oraz jednostki pewnego konwoju niemieckiego zatopiły w rejonie wysp dalmatyńskich i w północnej połaci Adriatyku trzy ścigacze brytyjskie oraz uszkodziły cztery dalsze, z których jeden prawdopodobnie zatonął.

Na starej zachodniej granicy bułgarskiej wojska nasze w rejonie na południowy-zachód od Sofji odparty atak dywizji bułgarskiej. Nad Morawą pomiędzy Nisem i Dunajem oraz na południe od Belgradu toczą się gwałtowne walki zaczepne i obronne.

W rejonie bojowym Belgradu zniszczono przytem 36 czołgów.

Nad górnym biegiem Cisy przeciwnaformacja formacji niemieckich i węgierskich przyniosła dalsze postępy. Bitwa na południe od Debreczyna toczy się dalej w żartych walkach. pomiędzy Klausenburgiem (Cluj) i południowym zbozcami Karpai Lesistych wojska nasze bez przeszkód ze strony nieprzyjaciela przesunęły się z północnej części cypla Szeklerskiego na nowe pozycje w kierunku północno-zachodnim.

Na przelęczy Dukielskiej i przelęczy w wąwozie Czizka w wschodnich Beskidach ponawiane wysiłki nieprzyjaciela przebiecia się przez siodła przelęczy załamały się o uporczywy opór naszych dywizji.

Na północ od Warszawy i na przyczółku Narwi na zachód od Rożan udaremniono sowieckie próby przełamania, prowadzone przy niezwykle ciężkim ogniu artyleryjskim i ciągłych atakach lotnictwa bliskiego wsparcia.

W rejonie dolnego biegu Niemna nieprzyjaciel pod wrażeniem strat w ludziach i materiałach, poniesionych w ostatnich dniach, atakował wczoraj jedynie słabszymi siłami i bez powodzenia.

Nasza lotnictwo bliskiego wsparcia przyniosło wydatne odciażenie wojskom lądowym, toczącym uporczywe walki obronne w rejonie na północ od Warszawy i na północ od Tylicz. Nad Dźwiną załamały się kilkakrotnie natarcia bolszewickie. Celem okręcenia frontu wczorajno stołace na wschodnim brzegu Dźwiny formacje na brzeg zachodni, niszcząc wszystkie ważne ze wzaledów wojennych urządzenia w wschodniej części miasta Ryci. Koło północy Sworbe lekko jednacki niemieckiej marynarki wojennej udaremniono dalsze próby lądowania i zatonię przytem jeden statek desantowy oraz jeden ścigacz. Zniszczenie dalszego ścigacza jest prawdopodobne.

W dniu wczorajszym bolszewicy w walkach powietrznych i na skutek ognia artyleryjskiego przeciwniczy lotnictwa stracili 45 samolotów.

Nad zatoka Petsamo toczą się ciężkie walki z wysadzonemi na ląd jednostkami nieprzyjacielskimi. Artylerja marynarki zatopila przytem wielki bolszewicki statek desantowy. Dalej na południe nasi strzelcy górscy rozbił wszystkie próby bolszewików posunięcia się poprzez Naamałoki. Na wodach przybrzeżnych Norwegii i Islandii uciążliwie atakujące ścigacze zatonęły.

Północno-amerykańskie lotnictwo terrorystyczne zaatakowało Wiednie i rejon Górny Śląska. Ludność cywilna w Niemczech Zachodnich i Południowo-zachod-

nich poniosła straty na skutek sporadycznie arzuconych bomb i ataków wykonanych bronią pokładową. Pojedyncze samoloty brytyjskie zrzucały dzisiaj w godzinę porannych bomby na Köln. Zestrzelono 55 samolotów anglo-amerykańskich.

Łodzie podwodne zatopiły trzy statki o łącznej pojemności 17.000 brt, oraz sześć konrtorpedowców i jednostek konwojujących. Jedn dalszy parowiec ciężko uszkodzono torpedami. Pozaatem zestrzelono trzy samoloty nieprzyjacielskie.

Berlin, 16 października. Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Głównej Kwatery Führera w dniu 15 października 1944 r.:

O ujście Skaldy trwają nadal gwałtowne walki. Nacisk brytyjski nad Mozą w rejonie na południe od Gennep wzmożł się.

W ciężkich walkach pozycyjnych, prowadzonych przez obydwie strony z niezwykle zaciętością, wojska nasze rozbiły ataki nieprzyjacielskie na północny-wschód od Akwizgranu i skutecznie zwalczały formacje amerykańskie, podsuwające się w kierunku wschodniego krańca miasta.

W nocy ubiegłej szybkie samoloty bojowe i bliskiego wsparcia operujące nocą z dobrą skutecznością zaatakowały bazę dowodową przeciwników pod Akwizgranem.

Na wschód od Luneville i Epinal a przedewszystkiem na południowy-wschód od Remiremont nieprzyjaciel skoncentrował siłami kontynuował swe ataki. Załamały się one również wczoraj po nieznacznych sukcesach początkowych. Próby siódmej armji amerykańskiej i jej narodów pomocniczych wdarła się do Lotaryngji i zdobyła przelęczy w Wogezech, przyniosły nieprzyjacielowi dotychczas tylko ciężkie straty i nieznaczne zyski terenowe, przytem istotnie nie mogli oni zbliżyć się do zrealizowania swych celów.

Nasze punkty oparcia nad wybrzeżem raportują o ciągłych walkach artyleryjskich i atakach lotniczych.

Londyn i jego przedmieścia znów znajdowały się pod ogniem naszej broni „V 1“.

We Włoszech nieprzyjaciel kontynuował swe silne ataki prowadzone przy poparciu przeważających sił lotniczych z obydwu stron drogi Bologna-Florence oraz na froncie adriatyckim. Na skutek zaciętego oporu i zdecydowanie przeprowadzonych przeciuderzeń naszych grenadierów, grenadierów pancernych i strzelców spadochronowych, udaremniono mu uzyskanie zamierzonego przełamania.

Przez zdradę Rumunii i Bułgarii zagrożona została od tyłu pozycja niemiecka na Bałkanach. Z tego powodu koniecznym by-

ło dlatego opróżnić rejon Grecji Południowej. Ruchy te, które rozpoczęły się na Wyspach Egejskich i na Peloponezie, prowadzone są od szeregu tygodni. Ostatnie strażę tylnie bez walki opróżniły Ateny w dniu 12 października. Na opuszczonych terenach rozgorzała natychmiast walka pomiędzy Grecami o sympatiach komunistycznych i nastawieniem antykomunistycznym.

Kilka wysp na morzu Egejskim zaopatrzonych dobrze w zapasy utrzymuje się również w dalszym ciągu.

Nad Morawą i na południowym krańcu Belgradu wojska nasze toczą ciężkie walki z napierającymi siłami bolszewickimi. Na brodach przez Ciszę pomiędzy Szogedynem i Czongradem własne i nieprzyjacielskie ataki doprowadziły do zaciętych walk.

Na równinie Puszy w rejonie na południe od Debreczyna ponawiane wczoraj silne ataki nieprzyjacielskie pozostały bez skutku. Nasze czołgi i grenadierzy, zdecydowanie wspierani przez lotnictwo bliskiego wsparcia, w przeciwnatarciach wyparli w kilku miejscach bolszewików. Nacisk nieprzyjacielski w rejonie wąwozu Czizka i przelęczy Dukielskiej wzmożł się. Na środkowym odcinku frontu nieprzyjaciel kontynuował swe zakrojone na wielką skalę ataki. Pomijając jedno włamanie na północ od Serocka, nasze wojska we współdziałaniu z lotnictwem walcząc z liczebnie i materiałowo przeważającym nieprzyjacielem, wszędzie uzyskały szczególnie sukces obrony. Liczne ataki bolszewickie na przyczółek mostowy Nienna w rejonie na południowy-wschód od Libawy, załamały się. Zniszczono przytem 68 czołgów nieprzyjacielskich.

Krwawe straty nieprzyjaciela były wysokie. Próby przeprowadzenia się nieprzyjaciela przez Dźwinę pod Rygą rozbił. Koło wybrzeża Kurlandji formacja niemieckiej marynarki celem odciażenia naszych wojsk ciężko walczących pod Klajpedą z dobrym skutkiem ostrzelała w dniach ubiegłych kilkakrotnie odcinki frontu sowieckiego.

Na Dalekiej Północy nasi strzelcy górscy odsunęli się z północnej części fiordu Petsamo i w ciężkich zmaganiach z jednostkami sowieckimi, próbującymi wykonać okrążenie, wywalczyli sobie połączenie z zapleczem. Bombowce brytyjskie i północno-amerykańskie dla dnia przeprowadziły ataki terrorystyczne na Köln, Duisburg, Kaiserlautern i zaatakowały dalsze miejscowości w Nadrenji i na Górnym Śląsku.

W nocy ubiegłej Anglicy chaotycznie zrzućili bomby burzące i zapalające w wielkiej liczbie na miasta Duisburg i Braunschweig. Celem dalszych nocnych nalotów bombowych były miasta Tylicz, Hamburg i Berlin. Zestrzelono 50 samolotów nieprzyjacielskich, w czem 40 bombowców.

Konfiskata złota we Francji.

Genewa, 16 października. Gen. de Gaulle rozporządził, że oddane ma być wszystkie złoto z posiadania prywatnego, z wyjątkiem biżuterii i przedmiotów sztuki.

Do ważnego tego kroku zmuszony był de Gaulle, ponieważ nie poczynił on żadnych zabiegów ku temu, aby odzyskać dla Francji owe zapasy złota francuskiego Banku Państwowego, które zajęli Amerykanie na Martynice. Chodzi o dany wypadku o ilość złota w wartości 1,4 miliardów dolarów, czyli 70 miliardów franków. Do tej niesłychanej sumy dochodzi jednak jeszcze wierzytelności francuskie w Stanach Zjednoczonych w kwocie około 1 miljarda — to znaczy 50 miliardów franków, które zablokowane zostały przez rząd amerykański.

Zatonął statek szwedzki.

Sztokholm, 16 października. Na szwedzkich wodach przybrzeżnych na zachód od Kysekil, statek pomocniczy „Kondor”, należący do marynarki szwedzkiej, natknął się podczas rejsu kontrolnego ubezpieczającego rybaków w dniu 12 b. m. na minę i uległ zniszczeniu przez eksplozję. Jak podaje następnie agencja „TT”, ośmiu ludzi załogi poniosło śmierć, a tylko jednego marynarza zdolano uratować.

i rasę. Niemcy oprócz jednomyślnej postawy i żelaznej woli całego narodu posiadają jeszcze wiele sztal w swym kolekcjonarstwie. Nieprzyjaciele wykazują obecnie wielki pospolecie. My faszyci znamy własne liźne ciepłonia i braki, ale kto mógłby przyuścić, że w Anglii, Rosji i Stanach Zjednoczonych wszystko idzie jak najlepiej? Można już dzisiaj powiedzieć, że w Anglii istnieje wcale niemała grupa inteligentnych ludzi, którzy zapytują się czy opłaca się prowadzić walkę przeciwko t. zw. niemieckiemu imperializmowi, tracie setki tysięcy mężczyzn i najważniejszej pozycje brytyjskiej na Dalekim Wschodzie, tylko po to, aby utworzyć jakiś słowiański imperializm, który trzyma już w swym reku Europę od morza Bałtyckiego i Włochy aż po morze Śródziemne. Największa masakra wszystkich czasów nosi dziś imię demokracji. Poza tem hasłem ukrywa się jednak tylko ochieństwo żydowskiego kapitalizmu, pragnącego za pośrednictwem rzezi i katastrofy kultury chrześcijańskiej zapewnić sobie eksploatację świata. Jeżeli zamysłowi się te fakty — mówił Mussolini — wówczas zrozumie się, że w pewnej chwili wypadki przyjmą inny przebieg i że dalszy rozwój wojny słyni w gardkach zbyt pochopnie śpiewane hymny zwycięstwa. Chcemy przyłączyć się do tej fazy wojny, usuwając wewnątrz kraju pomocników nieprzyjaciela i skupiając dokoła siebie tych Włochów, którzy przyjmują nasz program. Bez względu na to, co się może z nami stać, nie odstąpimy ani na włos od tej linii. Zdrajcęm nie przyda się na nic to, że teraz pod ochroną obcych bagnatów haniobnie i niehonorowo prześladowają faszystów i faszystów. Liczne stronnictwa w Rzymie jednocy dzisiaj tylko jeden węzeł, mianowicie prześladowanie i łępienie faszystów. Wiedzą oni jednk, że rzekomy upadek faszystów bynajmniej nie nastąpi, że faszystom wisi jeszcze dzisiaj w powietrzu, którym oddychają, że faszystom żyje wszędzie i we wszystkim. Żadna siła ludzka nie może wyzwać faszystów z historii, w której stał się rzeczywistością i wiara. Pod znakiem faszystów, we Włoszech w Europie i w Afryce poległy dziesiątki tysięcy faszystów, kwiat rasy włoskiej. Ich śmierć jest bohaterskim symbolem faszystów“.

Mussolini podkreśla solidarność z Rzeszą

Medolan, 16 października. Mussolini przyjął w swej głównej kwatrze w obecności sekretarza partji, ministra Pavolini, delegację brygady czarnych koszul „Aldo Resega“.

Dowóda brygady Costa stwierdził wobec Mussoliniego niewzruszoną wierność i gotowość do walki brygady do ostatniego tchu. Mussolini wygłosił następnie do delegacji przemówienie, w którym m. in. oświadczył:

Jakiż to jest pokój, jaki dano narodowi włoskiemu po bezwarunkowym poddaniu się w dniu haniobnej zdrady 8 września? 13 października tego samego roku wypowiedziano wojnę wczorajszym sprzymierzeńcom. Obecnie zamierza się wypowiędzić wojnę Japonii i w ten sposób rozszerzyć wojnę z ziemi włoskiej na obszar Oceanu Spokojnego. W ten sposób marynarze włoscy mają obecnie poświęcić życie za plutokrację anglo-amerykańską, jako wyraz podziękowania za krzykliwe głoszone pomoc Stanów Zjednoczonych, która w rzeczywistości jest tylko trikiem wyborczym, a naprawdę stanowi dla narodu włoskiego jedynie kroplę wody wśród pustyni jego nędzy i nieszczęść. Włochy dla nas faszystów, mówił Mussolini, są równo ważne z pełaniem honoru. A honor oznacza dla nas faszystów wierność danemu słowu. Wierność zaś dla narodu, jak i dla pojedynczego człowieka, jest nieodłącznym warunkiem dobrej sławy. Wierność danemu słowu oznacza dla nas współpracę ze sprzymierzeńcami w walce i w wysiłkach. Każdy wie z historii, że tak w polityce, jak i w wojnie ze zdrajcami wprowadzić się korzysta, ale zawsze nimi gardzi. W obecnej chwili, kiedy Niemcy toczą rozstrzygałąca walkę, kiedy 80 milionów Niemców zjednoczyło się w oporze, mającym w sobie coś nadludzkiego, właśnie w chwili kiedy nieprzyjaciel upojony nadziejami i złudzeniami sądzi iż ma już zwycięstwo w rękach, co nigdy mu się nie uda, właśnie w takiej chwili potwierdzamy ponownie naszą zupełną i totalną solidarność z narodo-wo-cjonalistycznymi Niemcami.

Na północ od Aneninów powstała socjalna republika włoska. Tej republiki będziemy bronili krokiem aż do ostatniej prowinieji, do ostatniej wiei, do ostatniego domu. Bez względu na przebieg wojny na ziemi włoskiej idea republiki stworzonej na ziemi faszystów, przeniknęła już dzisiaj do ducha i umysłów narodu.

Trzy hasła: „Włochy, republika i soja-

lżacja“ oznaczają dla nas faszystów, że obecnie na trybunę polityczną wychodzą najlepsze elementy pracującego narodu. Kapitulacja z ubiegłego września okazuje się haniobną likwidacją mieszczaństwa, które dotychczas uważano za panującą klasę. To mieszczaństwo przedstawia dzisiaj żalostny widok i wykazuje godne pożałowania asoocjalne i anarodowe stanowisko.

Mussolini mówił dalej: „Niemcy nie skpitulują ponieważ ich wrogowie chcą je zniszczyć jako państwo

Rozwój politycznych wypadków we Włoszech

Medolan, 16 października. Wicyprez Związku Amerykańskich Pracowników Tekstylnych oświadczył po swym dłuższym pobycie we Włoszech — jak podaje z Nowego Jorku agencja Reuters — że poważne cznaki rewolucyjne we Włoszech mogą doprowadzić naprawdę do zastraszających następstw, o ile mocarstwa alianckie możliwie najszybciej nie zaprowadzą znów w kraju równowagę gospodarczej i politycznej.

Pozatem istnieje niebezpieczeństwo, że we Włoszech powstanie ruch faszystowski. Włochy konieczniej potrzebują takiego rządu, który znalazłby zaufanie u szerokich mas ludności. Zdaniem dobrze poinformowanych obserwatorów, rozwój wypadków politycznych idzie we Włoszech zgodnie z zapalrywaniami komunistycznymi.

Prasa północno-włoska przedrukowała sprawozdanie z Rzymu specjalnego korespondenta londyńskiego „Timesa“, zawierające wstrząsający obraz chaotycznych stosunków, jakie panują na terenach okupowanych Włoszech.

Alijanki aparat administracyjny we Włoszech — jak mówi sprawozdanie — tak bardzo rozrosł się i zagmatwał, że wprost niemożliwością jest ustalić, które z niezliczonych placówek służbowych administracji brytyjskiej i amerykańskiej miałoby się sprawę. Biura okupacyjnych władz alianckich przybrały poprostu niewiarygodne rozmiary. Włosi przeto gubią się w niezliczonych, często sprzecznych ze sobą zarządzeniach, wydanych przez różne instancje.

Tragedja dzieci na Sytylii.

Medolan, 16 października. Korespondent dziennika amerykańskiego „American Traveller“ — jak podaje prasa północno-włoska — pisze, że na Sytylii przedstępczość wśród młodocianych elementów przerodziła się w prawdziwą plagę dla całego kraju. Na Sytylii powtarza się obecnie tragedja pozbawionych opieki dzieci, jaka już swego czasu rozegrała się w zastraszających rozmiarach w Unji Sowieckiej. Dzieci, które straciły rodziców i domy rodzinne nasłutek ataków lotniczych, łączą się obecnie w bandy i waleśaja się po kraju, głodujące, żebrzące i kradnące. Żołnierze amerykańscy w najróżnorodniejszy sposób wykukują nędzę zrozpaczonych, opuszczonych dzieci.

Rowy atak terrorystyczny przeciwko Weronie.

Medolan, 16 października. W nocy na 11 października lotnicy nieprzyjacielscy dokonali ponownie ataku przeciwko miastu Weronie.

Liczne bomby burzące i zapalające wznęciły duże pożary i spowodowały szkody. Zniszczeniu uległy liczne świątynie oraz domy mieszkalne we wszelkich dzielnicach miejskich, jednakowoż mimo doskonałej widoczności nie trafiony został żaden obiekt wojskowy. Dotąd zatopowano o 23 zabitych i 15 rannych. Dalszy ciężki atak terrorystyczny skierowany był przeciwko Bolonji, która bombardowana była przez dłuższy czas w kilku falach przez wielką ilość bombowców amerykańskich.

O co walczą Niemcy?

Na to pytanie otrzymujemy, dziś często jeszcze fałszywą odpowiedź. Dlatego też zadaniem wielkiego czasopisma „Signal” jest dać zawsze jasną odpowiedź, a przez zdjęcia wskazać cel walki, od wyniku której zależy egzystencja Europy...

Signal

Każdy zeszyt o objętości 40 stron w języku polskim, z wielką ilością obrazków i kolorowych zdjęć wszędzie do nabycia za 1 złoty

Kurs Księgowości ogólnej oraz prebitkowej rozpoczyna się.

Zgłoszenia do 16 października w Sekretariacie Kursów Handlowych przy ul. Dietla 17, w godzinach 10-12 i 15-17.

Przeprowadzki, przewóz kas, wszelkich towarów A. BIENKOWSKI KRAKÓW

Adolf-Hitler-Platz 46 Telefon 172-12 i 172-15

Wolne posady

Służąca z gotowaniem potrzebna do 3 osób. Warunki i prowadzenie dobre. Zgłoszenia: Kraków-Podgórze, ul. Krakusa 6, m. 6 (hoczna Limanowskiego), do trzeciej.

Posad poszukują

Ewakuowana intelig., Polka, lat 33, z 5-letnim synkiem szuka pracy w majutku, przedsiębiorstwie lub zajmie się gospodarstwem domowym u ludzi kulturalnych za utrzymanie. Zgl.: Błonia, ul. Proszowska 44, Wilosiewiczowa.

Posad poszukują

Ewakuowana intelig., Polka, lat 33, z 5-letnim synkiem szuka pracy w majutku, przedsiębiorstwie lub zajmie się gospodarstwem domowym u ludzi kulturalnych za utrzymanie. Zgl.: Błonia, ul. Proszowska 44, Wilosiewiczowa.

Kupno

Kupujemy kamienie, wille, dony, parcele, gospodarstwa rolne, fabryki, cegielnie, młyny, tartaki, sklepy w każdej miejscowości. Zgłoszenia: „Informator”, Kraków, Mjarska 19. 8969

Plano lub fortepian krótki kupie.

Zgl. Goniec Krak., Kraków, „8512”. Plano lub fortepian krótki kupie zaraz. Zgl. Goniec Krak., Kraków, „8520”. Kupuje używaną garderobę. Kraków, Bracka 10, m. 7. Olicyna. 9743

Sprzedż

Wózek dziecięcy głęboki „Kon-Kon”, kremowy, w pierwszorzędnym stanie — sprzedam. Kraków, Szlak 17, m. 5, II p. Maszynę do szycia, tania sprzedam. Kraków, ul. Długa 43, m. 4. 1529

Do szycia rękawiczkę maszynę oraz 10 par sprzedam.

Kraków, Krowoderska 39, m. 10. 8765 Elegancki tużarek kamizelka, kamgarn, można przerobić na damską suknię, sprzedam. Kraków, Szlak 57, m. 10.

Sprzedż

Magiel pokojowy, pierwszorzędny, sprzedam. Kraków, św. Stanisława 6, m. 3. Konia, sprzedam. Kraków, św. Stanisława 6, m. 3. 1089

Kolowcy Franciszek, Maria, Kazimiera, wywiezieni z Pruszkowa, w kierunku Łowicza, dnia 12. VIII. 1944.

Widomości o losie tej rodziny uprzejmie prosimy kierować: Szobrowscy, Kraków-Podgórze, Dekerta 10, m. 4. 1403

Ktoby wiedział coś o losie Zofii Krowcowskiej, zamieszkałej w Warszawie.

Mokotów, ul. Urysnowska 18a, prosimy jest bardzo o podanie wiadomości pod adresem: Kraków, Łobzowska 20, m. 5, Pachofsta 1403

Wielkie ogłoszenia i ogłoszenia osobiste. Wiele wiadomości o rodzinach i osobach. Wiele ogłoszeń poszukujących i poszukiwanych. Wiele ogłoszeń o nieruchomościach.